

Еремия.

(Увлѣчено). Не само това: за да мините за благодѣтели, вие прѣдприемате работи, които покровителствуватъ мързеля, бездарността и съ това се явяватъ врази на волния човѣкъ, на човѣка на прогреса, на свѣтлата бѣднина.

Тодоръ.

(Прѣсича го) Азъ не додохъ да се надумвамъ, а да ти кажа онова, що може би ще те направи невъзможенъ между насъ. Това сж момчешки декламации.

Еремия.

(Оскърбено). Азъ прѣдупрѣждавамъ да се държи приличенъ езикъ.

Инокентий.

(На Еремию). Еремия, Еремия!

Тодоръ.

(Става идосано). Пѣма да се срѣщаме вече.

Еремия.

(Натъртено). Толкова по-добрѣ.

Тодоръ излиза придруженъ отъ Инокентия.

III.

Еремия самъ, ходи съ рѣшителни крачки изъ стаята и поема изъ дълбоко.

Баба Спаса.

(Надниква да види). Еремия, едни хора искатъ да те видятъ.

Еремия.

(Погледва изъ вратата и промѣня лице). Елате, елате!

Единъ слѣдъ другъ цѣла тѣлна морица, съ пог?